

Mgr. Dušan Cina - **Životopis**

Osobné údaje a rodinné zázemie:

Dátum narodenia: 18.12.1965

Rodná obec a rodný cirkevný zbor: Šarišská Poruba, filiálka CZ Nemcovce (ŠZS)

Rodičia: Ján Cina a Helena rod. Majerníková, obidvaja zosnulí

Manželka: Ľubica r. Matysová (CZ Kuková), 30 rokov spoločného života

Deti: dospelí synovia - Dušan, Adam, Ján

Duchovný pastier: Tomáš Semko st.

Priebeh štúdia a vzdelávania:

Po absolvovaní základnej školy štúdiom na Gymnázium, Konštantínová 2, Prešov/
1980 – 1984, ukončené maturitou

Potom nasledovalo štúdium evanjelickej teológie na Slovenskej evanjelickej
bohosloveckej fakulte v Bratislave/ 1984 – 1989, ukončené ordináciou za
evanjelického farára v Prešove dňa 9. 7. 1989.

Priebeh 30 ročnej služby v ECAV na Slovensku:

- CZ ECAV Sása, CZ ECAV Babiná (HOS)/ 1989 – 1992
- CZ ECAV Kuková (ŠZS)/ 1992 – 1998, 2001 – 2010
- CZ ECAV Hybe, CZ ECAV Banská Boca (LOS)/ 1998 – 2001
- Vedúci Biskupského úradu VD ECAV v Prešove/ 2010 – po súčasnosť

Ďalšia služba počas 30 ročného pôsobenia v ECAV na Slovensku:

Vedúci Modlitebného spoločenstva ŠZS, predseda SPK Združenia evanjelických
duchovných ŠZS, predseda Vnútromisijného výboru VD a člen Dištriktuálneho
presbyterstva VD, člen seniorálnych presbyterstiev v LOS a ŠZS, člen
Generálneho presbyterstva, konsenior ŠZS, člen Hospodárskeho výboru ECAV.

Jazykové znalosti:

Nemecký a ruský jazyk – základná

Ostatné znalosti:

Práca s počítačom – základná

Vodičský preukaz – skupina B

Mgr. Dušan Cina - **Volebný program**

„Nie nám, ó Hospodine, nie nám, lež menu svojmu daj česť pre svoju milosť a vernosť.“

(Žalm 115, 1)

Tento biblický verš je blízky môjmu srdcu a sprevádza ma počas celej doterajšej služby v Kristovej cirkvi a stále mi pripomína niekoľko dôležitých skutočností:

1/ Pri každej službe v cirkvi musí byť jasné, že Pán Boh je na prvom mieste. My ľudia sme iba Ním povolané a vyvolené nástroje. Hospodinovi patrí všetka česť. A preto aj moja služba nie je pre mňa a podľa mňa, ale musí byť službou podľa Božích plánov a podriadená Božím cieľom.
2/ To čím sme, akí sme, ako dlho sme tu ako cirkev – to nie je z našej sily a pre naše predpoklady. Je to Hospodinovo dielo milosti a vernosti. A je až prekvapujúce, že ten čas milosti a vernosti stále trvá.

V duchu tohto poznania vidím aj smer nášho spoločného napredovania v cirkvi dnešnej doby. Ako spoločenstva, ktoré spája spoločné vyznanie viery o Božej nezaslúženej milosti a vernosti preukázanej v Pánovi Ježišovi Kristovi.

Ako spoločenstva, ktoré nestavia do popredia svoje zásluhy a hodnoty, ale naopak všetkými svojimi prejavmi: oslavou Boha v chrámových zhromaždeniach, postojmi a službou v každodenných zápasoch života, snaží sa vzdávať česť Bohu ako výraz svojej vďačnosti a úcty. Ako spoločenstva, ktoré aj dnes jasne rozpoznáva prejavy a stopy Božej milosti, milosrdenstva a nikdy nekončiacej Božej vernosti.

Potom služba Pánu Bohu a jeho veciam je radostnou a posilňujúcou. Ťažkou sa stáva až vtedy, keď je už iba o nás ľuďoch, o našich výkonoch, o našej sláve.

V snahe o budovanie takéhoto spoločenstva sa chcem predovšetkým venovať našim cirkevným zborom. V jestvujúcich cirkevných zboroch máme stále veľký kapitál. A nehovorím o peniazoch a majetku, ale o človeku, o ľuďoch, pretože Pánovi Cirkvi - Ježišovi Kristovi ide predovšetkým o konkrétneho človeka. ON hľadá, miluje a stará sa o konkrétneho človeka. ON povoláva, vystrojuje a vysiela do služby evanjelia opäť konkrétneho človeka. Vďaka Božej vernosti a starostlivosti máme v našich cirkevných zboroch ešte stále mnoho obetavých, obdarovaných a horlivých ľudí. Práve v zborovom prostredí sa nám rodia a do cirkvi krstom svätým pribúdajú noví členovia, nová budúcnosť a potenciál cirkvi.

Som presvedčený, že to je náš najväčší kapitál a misijný potenciál. Iný nemáme. Preto vidím potrebu venovať sa oživovaniu, stabilizácii a rastu našich evanjelických cirkevných zborov a to vo všetkých regiónoch a seniorátoch bez rozdielu, ako reálny predpoklad a potenciál ďalšieho misijného pôsobenie v danom prostredí.

Za dôležité tiež pokladám vytipovanie a zriaďovanie strategických misijných centier v lokalitách, ktoré viac menej pastorálne stále ignorujeme, ako sú napríklad sídliská či rozrastajúca sa satelitná rodinná zástavba v okolí väčších miest.

Veľkou výzvou dnešnej doby je zriaďovanie nových centier evanjelickej diakonie so zameraním na službu predovšetkým starým a odkázaným ľuďom.

Predpokladom však, aby sa vízie a programy stali požehnanou skutočnosťou, je viac kontaktov a rozhovorov medzi nami, pracovných aj priateľských stretnutí, vzájomného povzbudzovania, vzdelávania a spoločných modlitebných stíšení.

Prajem si, aby sme v celej našej Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku mohli opäť prežívať úprimnú a občerstvujúcu radosť z našej viery a vedeli si byť navzájom posilnením.

Tak nám Pán Boh pomáhaj!

